

## INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen  
2018-02-21  
Besvaras senast  
2018-03-12

Till närings- och innovationsminister Mikael Damberg (S)

### **2017/18:389 Svenska bioraffinaderier och tillgången till svensk skog**

I dagsläget finns långt framskridna planer på ett gigantiskt bioraffinaderi i Domsjö, några kilometer utanför Örnsköldsvik, där investeringarna är i storleksordningen 15–22 miljarder kronor. Planen är att tillverka en rad förnybara produkter och material av svensk skogsråvara och ersätta ett flertal oljebaserade produkter på marknaden.

Om satsningen blir verklighet och lyckas kommer det att bidra till en grön omställning för Sverige, ekonomiska vinster och tusentals nya jobb i norr. Dessutom skulle det leda till en större efterfrågan på svensk skog, vilket skulle gynna svenska skogsägare.

En av utmaningarna är en säkrad tillgång till skogsråvara. Detta har intensivt diskuterats i medierna den senaste tiden eftersom det finns en oro att staten ska sätta käppar i hjulen. Alltmer skog skyddas av staten, och detta är en av orsakerna till att projekteringen av Domsjöprojektet ligger på is. Enligt ansvarig vd för anläggningen kan satsningen inte grundas på import av virke. Om det inte finns möjlighet att öka uttaget i de svenska skogarna finns det risk för att anläggningen hamnar någon annanstans – det vill säga utanför Sveriges gränser.

Dessutom finns ytterligare problem: Äganderätten urholkas alltmer. Det här är något som bland annat uppstått till följd av att myndigheten Kammarkollegiet tagit sig den kreativa friheten att göra bedömningen att fjällnära skog inte ska betraktas som "pågående markanvändning".

Genom den manövern kan man stoppa avverkningar av skog genom att hävda att naturvärdet är högt – samtidigt som man inte betalar ut någon som helst ersättning. Det är rätt och slätt en form av expropriering av privata skogsägares mark. Man får äga skogen på papperet, men man får inte bestämma över den, och staten ersätter inte när den gör intrång på äganderätten.

Detta skapar oro hos skogsägare och skogsbolag, och det kan även leda till att priserna på skogsfastigheter faller och att det blir svårt att köpa och sälja skog. Självklart finns det anledning att höga naturvärden bevaras, men då bör markägarna få kompensation för detta.

Ett annat problem som försvagar äganderätten är den svenska tolkningen av art-

och habitatdirektivet och fågeldirektivet. Trots att ansvariga myndigheter uppmanat regeringen att se över tolkningen i artskyddsförordningen har ingenting hänt. Ytterligare ett problem är att regeringen väljer att utöka nyckelbiotopsinventeringen utan att ha lösningar på hur markägarna ska ersättas.

Mina frågor till närings- och innovationsminister Mikael Damberg är med anledning av texten ovan:

1. Anser ministern att stora industrisatsningar kommer att kunna genomföras, som skapar tusentals nya jobb i norra Sverige, stärker lokala skogsägare och ger oss en tätposition när det gäller att nyttja skogen för att ta fram förnybara material?
2. Tycker ministern att satsningar på bioraffinaderier är viktiga, och vad kommer ministern och regeringen i så fall att göra för att staten ska kunna säkra tillgången på svensk skog till dessa industrier?

.....

Helena Lindahl (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren